

kes Bestyrelse om en Bevilling paa 150 000 Kr. til Vordingborg Kirkes Restaurering.

Ved Folketingsmand L. D. Rasmussen er modtaget et Andragende fra Enke Madsine Hansen af Odense om Understøttelse.

Ved Folketingsmand M. Mortensen er modtaget et Andragende fra Skrædder N. Nielsen af Randers om en aarlig Understøttelse.

Ved Folketingsmand Andreassen er modtaget et Andragende fra fhv. Musiklærerinde Sophie Zoffmann af Næstved om Understøttelse.

Ved Folketingsmand Kirk er modtaget et Andragende fra fhv. Herredskontorist Jens Charles Joackim Ingvar Sofus Søbørg af Kalundborg om en aarlig Pension.

Ved Folketingsmand N. C. Christensen, Aalborg Amt, er modtaget et Andragende fra pensioneret Landpostbud Nicolaj P. Nielsen af Vraa om Understøttelse.

Ved Folketingsmand Abrahamsen er modtaget et Andragende fra Fiskerne P. S. Petersen og A. Petersen af Skovshoved om Erstatning for Tab af Sildegarn, forarsaget af Marinens Fartøjer.

Alle disse Andragender vil blive tilstillet Finansudvalget.

Folketingsmændene Sundbo, Fr. Andersen, Friis-Skotte, H. P. Hansen (Randers Amtskreds), Vilhelm Rasmussen og Wilmann har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om kommunale Valg.

Folketingsmand Sundbo har Ordet for paa Forslagsstillernes Vegne at forelægge det nu anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Sundbo): Paa Forslagsstillernes Vegne skal jeg tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om kommunale Valg*. Lovforslaget gaar ud paa en Ændring af Loven af 20. April 1908, særlig af denne Lovs § 1, der omhandler Valgretten. Forslagsstillerne mener, at Valgretten bør udvides dels ved at nedsætte Valgretten til 21 Aar, dels ved at begrænse de Betingelser, der nu er gældende for Udøvelse af kommunal Valgret. At lade Valgretsaldere indtræde ved det 21de Aar for den kommunale Valgrets Vedkommende maa sikkert nu siges at være det rimeligste. Der er, som vi hørte forleden, endnu Strid om, hvor-

vidt Valgretsaldere ved politiske Valg skal være 21 Aar, men der har hidtil været Enighed om, at den kommunale Valgret maatte indtræde noget tidligere end den politiske. Forslagsstillerne haaber derfor at vinde almindelig Tilslutning til, at Valgretsaldere, i hvert Fald til kommunale Valg, sættes til 21 Aar. Det forekommer mig at være urimeligt at vise den Mistillid til Landets Ungdom, som upaatvivlelig ligger i det Forhold, at man her i Landet først kan faa Valgret langt senere end i andre Lande. Der tales ikke saa lidt om, at Ungdommen ikke er, som den burde være — det har man for øvrigt talt om til alle Tider, men det forekommer mig, at det er særlig fremtrædende nu om Dage —, men hvis Ungdommen ikke er, som man ønsker, at den skal være, mon det saa ikke skulde komme af, at man ikke viser den den fornødne Tillid? Naar man viser Folk Tillid, faar man dem i Regelen til at vise Ansvarsfølelse; det vilde derfor sikkert være en gavnlig Foranstaltning, hvis man udvidede den kommunale Valgret til at gælde fra det 21de Aar. De Forhold, som Kommunalbestyrelserne har at beskæftige sig med, synes at gøre det naturligt, at Ungdommen skoles saa hurtigt som muligt og drages med ind i Ansvaret.

Nogle af de andre Betingelser for Valgretten foreslaar Forslagsstillerne at ændre. Saaledes foreslaas Bestemmelsen om, at man ikke maa have modtaget Fattighjælp, ændret til, at vedkommende Vælgere ikke maa nyde eller indenfor det sidste Aar have nydt Fattighjælp under saadanne Omstændigheder, at paagældende maa siges at forsørges af Fattigvæsenet. Det er en noget stærk Fordring, at Folk, der blot een Gang paa Grund af Sygdom, Arbejdsløshed eller andre uforudsete Ulykker er kommet til at modtage noget af det offentlige, af den Grund skal være berøvede Valgretten. Det kan ganske vist siges, at de kan faa Hjælpen eftergivet, de skal have den eftergivet efter 5 Aars Forløb og kan faa den eftergivet efter 1 Aar. Men det er ikke sikkert, at de bor i en Kommune, hvor Kommunalraadet er saa frisindet, at det vil eftergive, og saa kan der gaa lang Tid, inden de faar kommunal Valgret; dette er i højeste Grad uretfærdigt. Hvis man siger, at al uforudset modtagen Hjælp ikke bliver betragtet som Fattighjælp, vil Forholdet være et andet. Man er i Virkeligheden noget inde derpaa i vor Lovgivning, og Forslagsstillerne mener derfor, at Bestemmelsen maa ændres